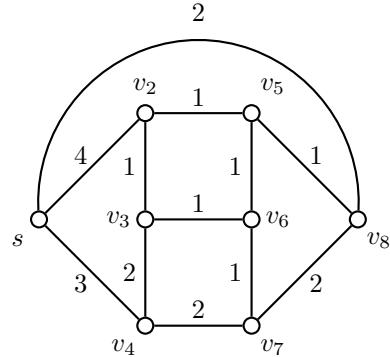

14 Dijkstrův algoritmus, kostry grafu

14.1. Nalezněte, užitím Dijkstrova algoritmu, vzdálenost z vrcholu s do všech ostatních vrcholů grafu G na Obrázku 14.1.

Obrázek 14.1: Graf G .

Vrcholy grafu zapíšeme do záhlaví tabulky a do prvního řádku zapíšeme výchozí hodnoty doposud nalezených vzdáleností. Pouze vrchol s je ve vzdálenosti 0, ostatní jsou ve vzdálenosti ∞ .

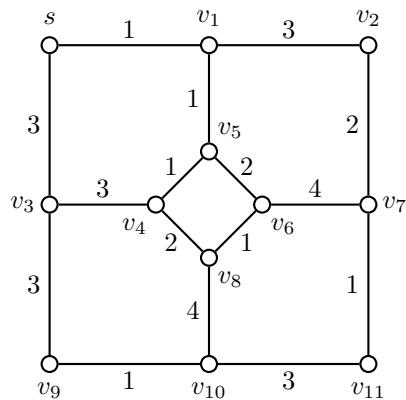
V každém kroku vybereme vrchol s nejmenší (nepodtrženou) vzdáleností, tu podtrhneme jako výslednou vzdálenost do daného vrcholu (proč? to bylo vysvětleno na přednášce) a aktualizujeme vzdálenosti do všech sousedních vrcholů. Nepodtržené hodnoty z předchozího řádku přepíšeme.

Postup končí, jakmile jsou podtrženy vzdálenosti v každém sloupci vrcholů ze souvislé komponenty.

	s	v_2	v_3	v_4	v_5	v_6	v_7	v_8
s	0	∞						
v_8		4	∞	3	∞	∞	∞	2
v_4		4	∞	3	3	∞	4	
v_5		4	5		3	∞	4	
v_2		4	5			4	4	
v_6			5			4	4	
v_7			5				4	
v_3			5					

Tabulka 14.1: Průběh Dijkstrova algoritmu.

14.2. Nalezněte, užitím Dijkstrova algoritmu, vzdálenost z vrcholu s do všech ostatních vrcholů grafu G na Obrázku 14.2.

Obrázek 14.2: Graf G .

Vrcholy grafu zapíšeme do záhlaví tabulky a do prvního řádku zapíšeme výchozí hodnoty doposud nalezených vzdáleností. Pouze vrchol s je ve vzdálenosti 0, ostatní jsou ve vzdálenosti ∞ .

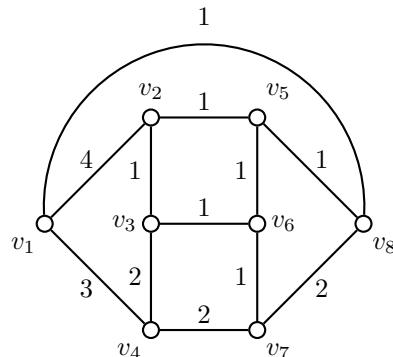
V každém kroku vybereme vrchol s nejmenší (nepodtrženou) vzdáleností, tu podtrhneme jako výslednou vzdálenost do daného vrcholu (proč? to bylo vysvětleno na přednášce) a aktualizujeme vzdálenosti do všech sousedních vrcholů. Nepodtržené hodnoty z předchozího řádku přepíšeme.

Postup končí, jakmile jsou podtrženy vzdálenosti v každém sloupci vrcholů ze souvislé komponenty.

	s	v_1	v_2	v_3	v_4	v_5	v_6	v_7	v_8	v_9	v_{10}	v_{11}
s	<u>0</u>	∞										
v_1		<u>1</u>	∞	<u>3</u>	∞							
v_5			4	3	∞	<u>2</u>	∞	∞	∞	∞	∞	∞
v_3			4	<u>3</u>	3		4	∞	∞	∞	∞	∞
v_4			4		<u>3</u>		4	∞	∞	6	∞	∞
v_2				4			4	∞	5	6	∞	∞
v_6						4	6	5	6	∞	∞	
v_8							6	<u>5</u>	6	∞	∞	
v_7								<u>6</u>	6	9	∞	
v_9									<u>6</u>	9	7	
v_{10}										<u>7</u>	7	
v_{11}											<u>7</u>	

Tabulka 14.2: Průběh Dijkstrova algoritmu.

14.3. Nalezněte minimální kostru v grafu G na Obrázku 14.3.

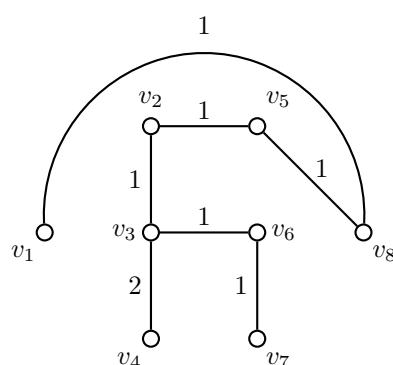
Obrázek 14.3: Graf G .

Použijme například Kruskalův (hladový) algoritmus. Nejdříve seřadíme hrany grafu do neklesající posloupnosti dle jejich vah: $(v_2v_3, v_2v_5, v_3v_6, v_5v_6, v_6v_7, v_5v_8, v_1v_8), \underbrace{v_3v_4, v_4v_7, v_7v_8, v_1v_4, v_1v_2}_2, \underbrace{v_1v_8}_3, \underbrace{v_5v_6}_4$.

Potom je budeme postupně zařazovat do vrcholové množiny grafu G . Hranu nezařadíme, pokud by s dříve zařazenými hranami vytvořila cyklus.

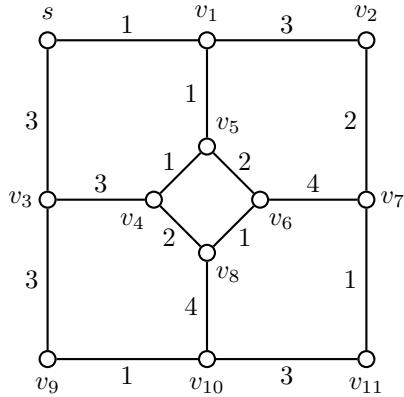
Zařadíme hrany $v_2v_3, v_2v_5, v_3v_6, v_6v_7, v_5v_8, v_1v_8, v_3v_4$.

V průběhu algoritmu nebude zařazena hrana v_5v_6 , aby nevznikl cyklus a nebude zařazeny hrany $v_4v_7, v_7v_8, v_1v_4, v_1v_2$, neboť před nimi již bylo zařazeno $n-1 = 7$ hran, a tedy algoritmus skončil. Výsledný graf na osmi vrcholech je tedy acyklický a má 7 hran a musí být souvislý. Výsledná váha minimální kostry T je 8, viz Obrázek 14.4.

Obrázek 14.4: Minimální kostra T .

14.4. Nalezněte minimální kostru v grafu G na Obrázku 14.5.

Obrázek 14.5: Graf G .

Použijeme například Primův algoritmus s výchozím vrcholem s . Algoritmus pracuje s množinou dosažitelných vrcholů D z vrcholu s . V každém kroku algoritmu přidáme do množiny hran K kostry grafu hranu (a vrchol s ní incidentní) s nejmenší vahou tak, že jeden její koncový vrchol leží v množině D a druhý mimo množinu D . Tak máme jistotu, že nebude uzavřen cyklus a nemusíme existenci cyklu ověřovat.

D	K
1. $\{s\}$	\emptyset .
2. $\{s, v_1\}$	$\{sv_1\}$.
3. $\{s, v_1, v_5\}$	$\{sv_1, v_1v_5\}$.
4. $\{s, v_1, v_5, v_4\}$	$\{sv_1, v_1v_5, v_5v_4\}$.
5. $\{s, v_1, v_5, v_4, v_3\}$	$\{sv_1, v_1v_5, v_5v_4, sv_3\}$.
6. $\{s, v_1, v_5, v_4, v_3, v_6\}$	$\{sv_1, v_1v_5, v_5v_4, sv_3, v_5v_6\}$.
7. $\{s, v_1, v_5, v_4, v_3, v_6, v_8\}$	$\{sv_1, v_1v_5, v_5v_4, sv_3, v_5v_6, v_6v_8\}$.
8. $\{s, v_1, v_5, v_4, v_3, v_6, v_8, v_2\}$	$\{sv_1, v_1v_5, v_5v_4, sv_3, v_5v_6, v_6v_8, v_1v_2\}$.
9. $\{s, v_1, v_5, v_4, v_3, v_6, v_8, v_2, v_7\}$	$\{sv_1, v_1v_5, v_5v_4, sv_3, v_5v_6, v_6v_8, v_1v_2, v_2v_7\}$.
10. $\{s, v_1, v_5, v_4, v_3, v_6, v_8, v_2, v_7, v_{11}\}$	$\{sv_1, v_1v_5, v_5v_4, sv_3, v_5v_6, v_6v_8, v_1v_2, v_2v_7, v_7v_{11}\}$.
11. $\{s, v_1, v_5, v_4, v_3, v_6, v_8, v_2, v_7, v_{11}, v_9\}$	$\{sv_1, v_1v_5, v_5v_4, sv_3, v_5v_6, v_6v_8, v_1v_2, v_2v_7, v_7v_{11}, v_3v_9\}$.
12. $\{s, v_1, v_5, v_4, v_3, v_6, v_8, v_2, v_7, v_{11}, v_9, v_{10}\}$	$\{sv_1, v_1v_5, v_5v_4, sv_3, v_5v_6, v_6v_8, v_1v_2, v_2v_7, v_7v_{11}, v_3v_9, v_9v_{10}\}$.

Kostra K je pouze jednou z možných minimálních kostér, jinou volbou hran se stejným ohodnocením bychom dostali jinou kostru.